

După spectacole pentru public,

Spectacole cu participarea publicului

Incomparabil, Inimitabil, Irezistibil – trei atribute care-l caracterizează pe Dan Puric. Cu umorul său, Dan Puric se apropie și ne amintește de Charlie Chaplin. Cu arta sa de a improviza, Dan Puric reușește de fiecare dată să prezinte alt spectacol.

Toate acestea se reflectă și în inițiativa artistului de a accepta public la repetițiile companiei *Passpartout D.P.* De-a lungul acestei primăveri și începutul verii, trupa *Passpartout* s-a pregătit asiduu pentru sezonul următor. Pe lângă repetițiile obișnuite, tinerii artiști au primit ca sarcină și pregătirea de scenete, creație proprie, cu teme diferite de la săptămână la săptămână. Acestea au fost prezentate atât în fața colegilor de breaslă și maestrului, cât și unui public alcătuit în mare majoritate de studenți iubitori ai artei teatrale. Aceștia nu doar au gustat din plin spectacolele inedite, ci câțiva chiar au pregătit ei înșiși scenete ce se încadrau în cerințele stabilite de comun acord. Cei mai talentați participanți din public speră să fie selectați pentru roluri mărunte în spectacolele din toamnă. "Am avut câteva idei pe care le-am prezentat trupei și care au fost gustate de public, iar acum mă pregătesc pentru rolul vrăbiei de pe unul din copacii a căror silueta se vede în fundalul unei scenete de trecere între două acte din *Don Quijote*", spune Marius Andreiana, unul din tinerii participanți. "Mi s-a spus că aș fi potrivit pentru rolul celei de-a patra onomatopee din *Made in Romania*, probabil că o să primesc această parte, dar este mult de muncă", afirmă Mihai Toma, student la facultatea de Electrocasnică. Și noi le urăm succes tinerilor actori!

Trecut, prezent și viitor

Deși teatrul românesc a apărut târziu (până în secolul 19 spectacolele de teatru erau sub forma de spectacole de divertisment jucate în curțile boieresti sau sub formă de teatru folcloric), el a evoluat rapid și constant.

Primele reprezentații, de către artiști amatori, au avut loc în Iași în 1814 și în București în 1818. Spre mijlocul secolului, apetitul societății românești pentru teatru a dus la o prezență aproape continuă a trupelor străine în amândouă

capitalele și la primele reprezentații în limba română. Școlile de teatru ale Societății Filarmonice din București (1833) și ale Conservatorului Filarmonic și Dramatic din Iași (1936) și mai târziu a mai multor școli de artă dramatică de stat (1864) au pus bazele educației teatrale și 1852 a fost anul apariției primelor trupe teatrale independente.

După 1989, teatrul românesc s-a impus prin reprezentații de succes pe marile scene ale lumii, mulțumită actorilor săi de excepție și a unei regii originale datorată unor regizori ca Silviu Purcarete, Catalina Buzoianu, Tompa Gábor, Mihai Maniuc și Dan Puric.

În ultimul timp se manifestă tendința de a implica spectatorii în spectacol, transformarea lor din receptori pasivi în participanți activi. De la scaune pe scena (Odeon) până la participarea efectivă la spectacol, publicul capătă o importanță din ce în ce mai mare. Să fie oare acesta viitorul spectacolelor?

M.A.